

कुलचिद्राधयः कार्यकारणयोरभेदोपचारात् आग-
न्तुजः। अभिघाताद्यनेककारणयोगादनेके भवन्ति । तथा-
प्यागन्तुजत्वेन साम्यादागन्तुजोऽप्यत्रैक एव मणितः ।
नन्वागन्तुजोऽपि ज्वरे वातादिवृण्यदर्शनादागन्तुजः कथं
दोषजाङ्गितः उच्यते, उत्तरकाष्ठं दोषोत्पत्तेः । तथा
च चरके “आगन्तुजो हि व्यथापूर्वं जायते पश्चाद्भि-
न्नेर्दोषैरनुबध्यते” इति । अथ ज्वरस्य विप्रकटकारणक-
यनपूर्विका रस्माप्तिमाह “मिथ्याहारविहाराभ्यां दोषा
ह्यामाशयाश्रयाः। वह्निर्ज्वरस्य कोटाग्निं ज्वरदाः सूर-
सातुगाः” । मिथ्याहारविहाराभ्यां अनुचितहारचे-
टाभ्यां हेतुभूताभ्यां दोषाः वातपित्तकफाः आमाशया-
श्रयाः आमाशयं गता रसातुगाः रसदूषकाः वह्नि-
रस्य कोटाग्निं कोटगतान्नेरुद्घाणम् न तु समस्त-
नग्निं तदा दोषपाकासम्भवः स्यात् । वह्निः प्रक्षिप्य
ज्वरदाः सूर्ज्वरकांश्चो भवेयुरित्यर्थः । अथ ज्वरस्य
सामान्यं विशिष्टञ्च पूर्वरूपमाह “अमोऽरतिर्विवर्णत्वं
वैरस्यं नयनश्लथः । रज्जाद्देशो सुक्ष्मापि शीतवाता-
तपादिषु । जृम्भाऽङ्गमर्हो गुरुता रोमहर्षोऽरुचिस्तमः ।
अप्रहर्षश्च शीतञ्च भवन्त्युत्पत्तिं ज्वरे । सामान्यतो
विशेषात्तु जृम्भात्यर्थं समीरणात् । पित्तजनयनयोर्दोषः
कफाक्षान्नाभिनन्दनम् ।” अमो व्यापारं विनैव, अरति-
रस्यचित्तत्वम् विवर्णत्वं स्नानगालता । वैरस्यं सुख-
स्याऽप्रकृतरहता । नयनश्लथः नयनयोरनुपूर्वत्वम् ।
शीतवातातपादिषु सुक्ष्मरज्जाद्देशौ । आदिशब्दाज्ज्वलने
जले च । यत उक्तं चरकेण “ज्वलनागपवातेषु भक्ति-
द्देशानिश्चिताविति” । शयनादिप्रित्यन्ये । अङ्गमर्होऽङ्ग-
मोटनम् । गुरुता गालस्य । रोमहर्षः रोमाश्रुता ।
अरुचिर्भोज्ये, तमः तमोमग्नस्येव ज्ञानम् । अप्रहर्षः
हृषीभावः । शीतं लगति चकारादलङ्घानिः उपदेश-
द्देशादयोऽपि भवन्ति । तृतीयलोकस्यम् सामान्यत इति
पूर्वलोकाभ्यां सम्बन्धनीयम् । तेन सामान्यतो ज्वर उत्प-
त्त्यसि भविष्यति अमादयः पूर्वमेव भवन्तीत्यर्थः ।
उत्पत्त्यसनीत्यात्मनेपदिनोऽपि तदभाव आर्षत्वात् । वि-
शेषात् उच्यते । समीरणात् ज्वरे उत्पत्त्यसि अतिशयेन
जृम्भा भवति । पित्तज्वरे उत्पत्त्यसि आत्मर्षजनयनयोर्दोषो
भवति । कफज्वरे उत्पत्त्यसि आत्मर्षेण नास्तीभिनन्दनम्
अन्नाकाङ्क्षा न भवति । जृम्भादयो भवन्ति यतः सामा-
न्यदर्शनात्तो विशिष्टोऽर्थोभवति । द्वन्द्वपूर्वरूपमाह,

“रूपैरन्यतराभ्यां तु संसृष्टैर्द्वन्द्वं विदुः । अन्यतराभ्यां
जृम्भानेतदाह्याभ्याम् । जृम्भाक्षारचिभ्यां नेतदाह्याक्षा-
रचिभ्यां वा संसृष्टैरूपैः अभादिभिः द्वन्द्वजं द्विदोषजं
पूर्वरूपं विदुः । त्रिदोषजपूर्वरूपमाह, “सर्वलिङ्गसमा-
वायः सर्वदोषप्रकोपजे । सर्वरूपजे सर्वरूपे सर्वलिङ्गसमा-
वायः । अतिशयितजृम्भानेतदाह्याक्षारचिसहितानां
अमादीनां समवायो भवति । अथ ज्वरस्य सामान्यलक्षण-
माह, “स्वेदावरोधः सन्तापः सर्वाङ्गपङ्कथं तथा ।
युगपद्याल रोगे तु स ज्वरो व्यपदिश्यते । ताप इति
वक्तव्ये सन्तापाभिधानं देहेन्द्रियमनसां सन्तापबोधना-
र्थम् । यत उक्तं चरकेण ज्वरविशेषणम् । “देहेन्द्रिय-
मनस्तापीति” । तत्र देहसन्तापो देहेन्द्रियोणता । इन्द्रि-
यसन्ताप इन्द्रियवैकल्यम् । यत उक्तम् “इन्द्रियाणां तु
वैकल्यं यत्र सन्तापलक्षणम् । वैविध्यमरतिग्लानिर्मानः-
सन्तापलक्षणम् इति” । सर्वाङ्गपङ्कथम् सर्वेषामङ्गानां
वेदनया पङ्कथं सर्वाङ्गपङ्कथानि सन्तान्मण्डहीतानीव वा
भवन्ति । युगपदिति । मिलितमेतत्क्षणम् । प्रत्येकस्य
व्यभिचारात् । यथा स्वेदावरोधः कुष्ठपूर्वरूपे । तथा
सन्तापो दाहव्याधौ । तथा सर्वाङ्गपङ्कथं सर्वाङ्गरो-
गाख्यवातव्याधौ । प्रस्वेदानिर्गमनपक्षे कारणमाह ।
“रुण्डि चाप्यपां घातं यस्मात्तस्माज्ज्वरातुरः । भवत्य-
त्युष्णगालसं स्त्रियते न च सर्वशः । तस्माज्ज्वरोऽल
भवति सर्वशः स्त्रियते न च” ।

सुश्रुते उत्तरतन्त्रे च तत्र विशेष उक्तो यथा

“कृते देवमनुष्येभ्यो नान्यो विषकृते तु तम् । कर्मणा
बभते यस्माद्देवत्वं मानुषादिषु । पुनश्चैव च्युतः स्वर्गा-
न्मानुष्यमनुवर्त्तते । तस्मात्ते देवभागेन सहजं मानुषा
ज्वरम् । शेषाः सर्वे विपद्यान्ते तैर्यग्योना ज्वरादिताः ।
स्वेदावरोधः सन्तापः सर्वाङ्गपङ्कथं तथा । विकारा
युगपद्यज्जित् ज्वरः स परिकीर्तितः । दोषैः पृथक् सम-
स्तैश्च द्वन्द्वैरागन्तुरेव च । अनेककारणोत्पन्नः स्रुतस्त्वष्ट-
विधो ज्वरः । दोषाः प्रकुपिताः स्वेदु कालेषु स्वैः प्रको-
पनैः । व्याथ देहमशेषेण ज्वरमाप्तादयन्ति हि । दुष्टाः
स्वेहेतुभिर्दोषाः प्राथमाशयमूत्राणां । सहिता रसमागल्य
रसस्वेदप्रवाहिणाम् । स्रोतसां मार्गमाहृत्य मन्दीकृत्य
क्षताशनम् । गिरस्य वह्निर्दूषायां पक्तिस्थानाश्च केवलम् ।
शरीरं सनाभव्याप्य स्वकालेषु ज्वरागमम् । जनयन्त्यथ
उद्दिष्टं कवचं च त्वगादिषु । मिथ्यातिशुद्धिरपि च